

РЕШЕНИЕ

№ 1526

гр. София, 31.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110216758 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от Х. Ф. Индже, с ЕГН *****, с адрес: г*** срещу електронен фиш, серия К № 7055134, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят поддържа, че електронният фиш е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Намира, че липсва точно и ясно описание на извършеното деяние и не е посочена правната квалификация. Моли за отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не сочи уважителни причини. Представени са писмени бележки, в които поддържа релевираните в жалбата възражения и моли за отмяна на електронния фиш. Допълва, че е допуснато съществено процесуално нарушение поради непосочване на издателя на електронния фиш, както и датата на издаването му. Счита, че отговорността на жалбоподателя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, поради което издаването на електронен фиш е незаконосъобразно.

Въззиваемата страна – СДВР, редовно призована, не изпраща представител. Представени са писмени бележки от юрк. И., в които оспорва депозираната жалба. Поддържа, че при съставяне на електронния фиш не са допуснати процесуални нарушения. Намира, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършване на вмененото нарушение от страна на жалбоподателя. Счита, че извършеното деяние не представлява маловажен случай. Моли за потвърждаване на обжалвания акт, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като настоящият съдебен състав анализира събраните писмени доказателства по делото поотделно и в тяхната съвкупност намери, че фактическата обстановка се е развила по следния начин:

На 31.01.2023г., около 21:31 часа в гр. София, на бул. „Околовръстен път“ до № 28, с посока на движение от бул. „България“ към бул. „Черни връх“ бил управляван товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, с рег. № ***, собственост на „Уникредит Лизинг“ ЕАД. Като ползвател на автомобила било вписано „К.Л.“ ЕООД, а жалбоподателят Индже била управител на дружеството. Водачът се движел със скорост от 115 км/ч. при разрешена такава от 80 км/ч., въведена с пътен знак „Б-26“. Превишаването на разрешената скорост било установено с АТСС № MD1195. Техническото средство било поставено в района на бул. „Околовръстен път“ до № 28 съгласно протокол за използване на АТСС. По отношение на техническото средство не били установени механични дефекти, които биха могли да попречат на функционалната му годност.

Бил издаден електронен фиш серия К № 7055134 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на Х. Ф. Индже било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 15.11.2023г., като на 21.11.2023г. същият депозирал жалба.

Своите фактически изводи съдът установи въз основа на снимков материал от АТСС № MD1195, снимка на техническо средство, справка за собственост на МПС, заповед № 8121з-931/30.08.2016г. с приложение към т. 1, протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол, преглед на вписан тип средство за измерване, решение за одобрение на типа и уреда за измерване, протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, ежедневна форма на отчет, сертификат за успешно завършен курс на обучение, справка картон на водача.

Съдът кредитира напълно събрания писмен доказателствен материал, тъй като че същият е обективен, достоверен и допринася за непротиворечивото изясняване на обективната истина. От приложения снимков материал се установяват датата и часът на нарушението, индивидуализиращите белези на превозното средство (марка, модел и регистрационен номер), както и ограничението на скоростта и действително измерената скорост. От снимковия материал се потвърждава и разположението на уреда. От протокола за използване на АТСС се доказва, че техническото средство е било поставено и използвано на датата и мястото на нарушението съобразно изискванията, както и че в района на бул. „Околовръстен път“ до № 28 е въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч, сигнализиранос пътен знак „Б-26“. От протокола от проверка става ясно, че техническото средство, с което е заснето нарушението отговаря на всички изисквания и е в изправно състояние, което му позволява да функционира ефективно. Видно от прегледа на вписан тип средство за измерване и решение за одобрение на типа и уреда за измерване, използваното устройство е валидно до 13.06.2027г.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, при спазване на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН (електронният фиш е връчен на 15.11.2023г., а жалбата е депозирана на 21.11.2023г.), с оглед на което същата е **допустима**.

Разгледана по същество жалбата се явява **неоснователна** по следните съображения:

В настоящото производство съдът следва да прецени дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314 ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, електронният фиш следва да съдържа данни за:

териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Горното съдържание е закрепено в утвърдения от министъра на вътрешните работи със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. образец на електронен фиш. Видно от съдържанието на електронния фиш са налице всички изискуеми от закона реквизити. Непосочването на дата на издаване на електронния фиш не предполага допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като законодателят е задължил в неговото съдържание да бъде посочена единствено датата на извършване на нарушението, която съвпада с датата на неговото издаване.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за липса на точно и ясно описание на извършеното деяние и непосочване на правната квалификация. Лаконичното описание на относимите към нарушението обстоятелства не отнема логическото единство на възпроизведените в факти и не препятства възприемането на всеки един от изискуемите признаци на неговия състав. В този смисъл краткото, но ясно отразяване на относимата фактология напълно удовлетворява изискванията за достатъчно съдържание на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Правилно са посочени законовите разпоредби, които жалбоподателят е нарушил, тъй като от съпоставката на словесното и цифровото описание на нарушенията следва, че в случая има пълно припокриване помежду им.

Електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. В тази връзка е без значение кое конкретно лице е издало електронния фиш. Обстоятелството, че в обжалвания акт не е посочено конкретно физическо лице – негов издател не означава, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като [материалният закон](#) не съдържа изискване за посочване на подобни обстоятелства, респективно тяхната липса не е основание за отмяна. В електронния фиш е отбелязано, че същият е издаден от СДВР, което е напълно достатъчно, за да се приеме, че актът изхожда от компетентен административен орган.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразно ангажиране отговорността на жалбоподателя чрез издаване на електронен фиш вместо по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление. Съгласно [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на електронен фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административнонаказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на беше добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно т. 65 от ДР на ЗДвП – „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“, тоест контролният орган

не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

Нарушението е установено от АТСС № MD1195, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

От доказателствения материал се установи, че процесното устройство отговаря на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същото е преминало първоначална проверка, както и последваща проверка на 15.03.2022г. от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. За използване на средството е попълнен протокол, съдържащ необходимите реквизити, като към него е приложена снимка, потвърждаваща разположението на уреда.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство от категория В е забранено да превишава 50 км/ч. в населените места. В ал. 2 е регламентирано, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

От обективна страна безспорно се установи, че на 31.01.2023г., около 21:31 часа в гр. София, на бул. „Околовръстен път“ до № 28, с посока на движение от бул. „България“ към бул. „Черни връх“ товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, с рег. № *** бил управляван със скорост от 115 км/ч. при разрешена такава от 80 км/ч., въведена с пътен знак „Б-26“. От приобщените доказателства се установява безспорно, че е осъществен съставът на административното нарушение по [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#), като не е изпълнено задължението на водача при избиране на скоростта на движение да не превишава скоростта от 80 км/ч, сигнализирана с пътен знак „Б-26“. Следва да се отбележи, че е отчетен допустимият толеранс, тъй като от снимковия материал се вижда, че е измерена скорост 119

км/ч., докато в електронния фиш е посочена скорост 115 км/ч.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство, а съгласно чл. 188, ал.2 от ЗДвП когато МПС е собственост на юридическо лице, се санкционира законния му представител или лицето на което е предоставен автомобила за ползване. В чл. 189, ал. 5 от ЗДвП законодателят е регламентирал, че в 14-дневен срок от връчване на електронния фиш, собственикът предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай не е представена горепосочената декларация. Видно от справката за регистрация на МПС се установява, че собственик на автомобила е „Уникредит Лизинг“ ЕАД, а жалбоподателят е управител на юридическото лице, което е отразено като ползвател – „К.Л.“ ЕООД. Доколкото лизингодателя е предоставил и вписал в масивите на КАТ ползвателя, а именно юридическото лице – „К.Л.“ ЕООД, чийто законен представител е Х. Ф. Индже, то в случая правилно е санкционирана последната, предвид липсата на декларация с посочване на конкретно лице, което да е управлявало автомобила на инкриминираната дата.

Според разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 31 км/ч. до 40км/ч. с глоба 400,00 лева. Размерът на наложеното административно наказание е фиксиран за всички нарушения от този вид, поради което съдебният състав не следва да обсъжда въпроса дали наказващият орган е наложил санкция в справедлив размер.

От жалбоподателя в производството не са претендирани разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в този аспект.

С оглед изхода на делото и съобразно направените искания, на основание чл. 63д от ЗАНН и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира, че следва да присъди на СДВР да юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от ЗПП, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27 "е" от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80,00 до 150,00 лева. Съобразявайки продължителността на производството и неговата сложност, съдът намира, че на СДВР следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лева.

С оглед изложените аргументи съдът намира, че не са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила, вмененото нарушение е безспорно доказано, като наложеното на жалбоподателя административно наказание е във фиксиран размер, поради което обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 105-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш, серия К № 7055134, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на Х. Ф. Индже, с ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „България“ № 98, ет. 9, ап. 17-18, законен представител на „К.Л.“ ЕООД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 (четиристотин) лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП като **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН И ПРАВИЛЕН**.

ОСЪЖДА Х. Ф. Индже, с ЕГН *****, да заплати на СДВР сумата от 80,00

(осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд - София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, на касационните основания предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____